

SZABOLCS.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Kiadó-tulajdonos: a „szabolcsmegyei lapkiadó-társulat.”

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt.
Félévre	2 frt.
Negyedévre	1 frt.

Szerkesztői iroda, hová a lap szellemi részét tárgyzavó küldemények intézendők: n-kállói utca Textorisz-ház.

Bérmentelen levelek csak ismert kezé-
ből fogadtnak el.
A kóriratok nem adtnak vissza.

Kiadó-hivatal.

hová az előfizetési pénzek, a lapra szánt
hirdetések és felszámolások küldendők:
Nagyter 136. sz. a.

Hirdetési díjak:

Minden 5 hasabos petit-sor egyezri hi-
redésül 5 kr. többször is 4 kr.
Terjedelmes hirdetések többszöri be-
tatása, kedvezőbb feltételek alatt esz-
közölhető.

Minden egyes beiktatás után kinestári-
illeték 30 kr.

A nyilt-terben minden három hasabos
garmond-sor díja 20 kr.

Az előfizetők, a hirdetések meg-
szabásánál, 20%-nyi kedvezmény-
ben részesülnek.

A tisztelt előfizető közönséghez.

Mint öröndetes tényt van szerencsém
jelenteni, illetőleg köztudomásra hozni azon
körülményt, miszerint, mint már előre is je-
leztük, a „Szabolcs” heti közlönynek ál-
landó munkatársaiul Vitéz Mihályt és Lukács
Ödönt szerencsések voltak megnyerni.

Azon közhajrásról, hogy a „Szabolcs”
csak úgy tarthatja biztosan fenn magát, ha
Szabolcsmegye általános érdekeit keretébe
foglalja, meggyőződve lévén, halaszthatlan
teendőnek láttuk azt, hogy a „Szabolcs-nak
oly munkatársakról gondoskodjunk, akik,
míg a megye közszükség után kiáltó érde-
keit felélik, egyszerűsödnek lapunk tartal-
mának érdekesebb becses kölcsönözni hivatják.

Kérem ez okból is a tisztelt közönség
lapunk iránti becses figyelmét és támogatását.
Nyiregyháza, februárhó 28. 1873.

a lapkiadó-társulat nevében
Krasznay Gábor.

A szabadságról.

(L) Szabadság! Mily roppant sokasága
az érzelmeeknek, mily óriási tengere a vá-
gyaknak és reményeknek, mily magasztos-
sága a nem ismert, de sejtett boldogságnak
van kötte e szóhoz!

Alig van szív, mely hallásakor lázasab-
ban ne dobbanna fel; a lélek pedig átfova
a multat és jelent, iszonyodva látja a véres
és óriási küzdelmeket, itt ott a feldult esat-
tamezőket, felelték a szabadság dicsőprofé-
táinak meggázolt hulláit, kik nem törődve
semmit a halállal, oda tarták bátor mellüket
az ellenséges fegyverek elé, hogy lehetnének
elvetett magvai a jövődség legnemesebb
törökvéseinek.

De ha megdöbben egyrésztől a lélek a
lárnás csatazaj robajától; megvizsgáltják
másképp a hálátlan utódok által nagy részt
elfelejtett, sőt itt-ott besározott sírok felett
nyíló virágok, melyeket azokra az örök éber
gondviselés tiltetett a természet kezével:
hogy lennének azok mosolygó jelvényei a
szabadság feltámadásának, örök életének.

De ugyan mi lehet oka annak, hogy a
szabadság az emberiség életében maig sincs
meghonosítva. Pedig minden látható élő va-
lóság oda utalja a gondolkozó lelket, hogy
keresse és tegye magává a szabadságot.

A fűszál, mily óriási súlyt emel fel, mily
nehéz földteher hoz mozgásba magához ké-
pest, hogy elérje rendeltetését, hogy meg-
láthassa a nap sugarait, hogy élvezhesse a
szabadszellő csókjait.

A kispatak mily kemény jég pánczelt
repszat szét enyelgő hullámaival, hogy né-
mává tett ajkait, megnyithassa ismét szabad
csevegésre!

A dalos pacsirta nem gondol a nehéz
köddel és borongó felhővel, mely koronként
nyomológ ül le a hívós völgy ölére; felszáll
tul a ködön és felhőn: hogy időzőlhesse
szabad énekével a feltetsző napsugárt!

A sas magasán száll és büszkén napba

néz; a csalogány ábrándos dalát szabadon
zengi, beszédes ajkát nem fékezi semmi ha-
talom. A természet bátran kitarja szívét,
melybe oly sok magasztos érzelem él; csak
olvasni kell tudni, s édesen sohajtja hajnal-
kor ébresztő szabad szellejét.

Kinn a természetben imed minden fű-
szál, miden működés, miden hang szabad-
ságot hirdet. Csak az ember aki magát a
földurának szereti hinni, tartja alázatosan
kezéit a különféle rabbilincsek elfogadására
s lelkével önként keresi fel az emberi gyar-
lóságok lenyűgöző korlátait, sötét börtöneit.

Mi ennek oka?

Az, hogy nem vagyunk tisztában a
szabadság fogalmával. Próbáljuk azért kö-
zelebről megtekinteni, hogy mi tulajdonké-
pen az a szabadság?

Igen esalódnék, aki azt gondolná, hogy
a szabadság abban áll, miszerint az ember
minden függés, minden korlát nélkül akar-
hat, gondolkodhatik és munkálkodhatik.

Ellenkezőleg, a szabadság függés nél-
kül épen úgy nem gondolható, mint a vilá-
gosság árnyék nélkül.

A szabadságnak ellentéte: a szolgaság.
A szolgaság nem egyéb, mint mástól
való függés; így a szabadság, mint szolga-
ságnak ellentéte, nem lehet más, mint ön-
magától való függés. Így található fel a sza-
badság eszméje legmagasztosabb fenségében
Istenben, aki senkitől sem függ, csak önmagá-
tól.

E szerint tehát, nem az az ember gon-
dolkozik, tesz és munkálkodik szabadon, ki
az ő saját érdekeihez képest akarja simítani
a közgondolkodást; saját érdekeihez illőleg
akarja idomítani a közérkölesiséget; saját
önző ézeljainak elérése tekintetéből akar
szabadságot gyakorolni az elnyomott embe-
rek és nemzetek felett; saját önző érdeké-
ből segél bizonyos egyleteket és szereti a
házát: hanem az, aki távol minden külfelo-
lyástól, önző érdektől; a benne levő Isten
kezeiből kisugárzó legnemesebb igazság és
erkölcsi törvények szerint gondolkodik, érez
és cselekszik.

A magától függés levén a legnagyobb
szabadság: természetes, hogy csakis azon
község, társadalom lehet szabad, mely ma-
gától függ, melyre idegen tekintet, önkény,
vagy kívülről jövő bármí hatalom nem erő-
szakol a társadalmi és községi jogokat meg-
csorbitó korlátokat. Azon nemzet, vagy haza
lehet szabad, mely maga adhat magának
alkotmányt, mely szerint igazgattatik; alkot-
mányt, mely minden terrorizmus, minden
mellékes érdekeken és tekinteteken kívül,
egyedül a nemzeti közérület és a legma-
gasztosabb emberi elvek kívánalmának be-
folyása alatt készítették.

Azon emberiség lehet szabad, mely a
beléje oltott istenképhez méltólag, minden
tehetségével oda törekszik, hogy földi viszo-
nyaira nézve, Istenhez hasonlag, csak ön-
magától függjön; azaz szolgájává tegye, a
belé oltott magasztos tehetségek erejével

a természetet, az elemi csapásokat, a zsar-
nokaságot, az inséget, szegénységet, nyomort
és bánt: hogy ne mint eddig, ezeket uralja
ő; hogy ne mint eddig, ezeknek szolgáljon:
de ezek uralják őt, ezek legyenek az ő
szolgái.

Ime a szabadság legtisztább fogalmá-
ban! A szabadságnak így felfogott eszméje
lehet az, mely egyedül képes öntudatos baj-
nokokat sőt vértanukat szérezni ez eszmé-
nek. Kik így gondolkoznak a szabadságról, azo-
kat csakis a legdarabosabb rosz akarat ne-
vezheti rajongóknak, fanatikusoknak és áb-
rándozóknak; pedig fájdalom napjainkban
az elfogott emberi önzés, úgy nézi a szabad-
ság hamisítatlan eszméjét hevülő egyéneket,
mint holdkörörokat. Nem csoda, hiszen oly
nagy távolság választja el őket egymástól!

Lehet-e egyén tiszta jó szívvvel a ha-
misítatlan jó akarással, aki a szabadságnak
eképpen kimutatott fogalmát magává nem
tenné. Én azt hiszem: nincs! Mert hiszen aki
ezt megvetné, annak szükségképen megkel-
lene vetnie és tagadnia emberi létét és méltó-
ságát, mint a hogy teszi is ezt az újabb
dívatu materializmus, mely egy cseppet nem
átallja a barmok közé degradálni az
embert.

Nem célozom polemizálni. A szabadsá-
gról beszéltem. Miért korlátoznám a gondol-
kozás szabadságát? Ha valaki a jászolhoz
ohajtozik, miért akarám visszatartani? Hi-
szem igen könnyen ezen szavakkal fegyve-
rezhetnének le: Mit beszél, hiszen a legemel-
kedettebb idealista, Krisztus is a jászolban
született. Hanem a helyett, Tisztelt olvasóim
figyelmét felhívom a valódi szabadság tisz-
tázott eszméjének felfogására és követésére.

A szabadság nagy dolgokat és ered-
ményeket hozott már létre e földön; a köze-
lebbi időkben a legnagyobb világesemények-
nek, a jól-rosszul felfogott szabadság volt
előidézője.

Ennek nemes vágya és érzete adta Huss
ajkaira az Isten dicsőítésének énekét a mágy-
lyak lángjai között; ez hozta létre a reformá-
tiót; ez tette Washingtont egy szabad ál-
lam apjává; ez hozta létre hazánk életében
amaz örökmélekezeti nagy idöket, melyek
fájdalom sötét romokban végződtek: de el
kell ismernie minden elfogulatlanok, hogy
a mi jó felfedezhető hazai alkotmányunkban,
az egytől-egyig e romok résein átvilágoló su-
garakból van alkotva.

A szabadság az emberi lélek tavaszu-
gara! Adja a szabadság Istene, hogy hozzon
ez létre az emberiség életében is hova-elébb
egy új világ tartozott.

KÖZÜGYEK.

Ne ejtsük el a kisdud-óvó intézetek ügyét.

A nagy tudomány Ballagi Mór nyilatkozott így
maga felől a mult év közepén, egy keserű vita folyta-
tásán közben: „E a tudomány aprózóereze, kis keres-
kedőgyeok. Örülök, ha egy eszme-kincset aprónézro
váltva a nagy közönség közé juttathatok, a közönség
javára”. Személye volt megtámadva; védenie kellett
magát; hát a szerényég ily szavakra fakasztá! Ehez
különbön nincs semmi szavam; s akármint mond ő ma-

gáról, csak nagytudomány embernek marad ő utó-
járja is.

Hanem azért idéztem a fentirt nyilatkozatot, hogy
könyveiben előadhasználnak véleményemet; mit tartok a
megyei általában-vidéki lapokról?!

Azt tartom felőlök, hogy legyenek afféle kiske-
reskedőkhoz hasonlóak S egy megyei lapnak például
célja legyen az, hogy a nagy világ-mozgató eszméket,
melyeket a nagy lapok felvetnek, aprópréznre váltsa
a megye minden fiatal megismertesse; s ezeket így
forgalomba hozván a megye javára kamatoztassa, érte-
kesítse.

Ily világ-mozgató eszme napjainkban a nevelés.
Azon kell most már törekedni, hogy e becses kincs ha
már annak ismerték el, holt tökévé ne váljék meg-
hűtlen, kezünk között; nehogy a világtörténelem
gyűltes áttárolnak bélyegezzon majd egykor bennünket!
Isten megmentse!!!

Ha tehát a nevelés eszméjét aprópréznre váltjuk,
egy találjuk, hogy annak egy részét képezi: a kisdéd-
óvás, mint a pedagógok kifejezést szeretik a mulatva-
oktatás.

Ennek gyakorlati, társadalmi értékét akarom én
most meghatározni egy pár számtaléval; illetőleg fel-
számítatlan hasznaira szándékozom pár észrevételt
rámutatni. Arról is fogok még szólni, hogy: mímó-
don kamatoztatik legtöbbet? s minő társulatra bízunk
ez oly becses kincset?

Megjegyzem még, hogy számításaimban P. Szath-
máry Károly ur „Program-bezédét” használok vezér-
fonalul. (Megjelent e beszéd a „Hon” ez idei 24-25-ik
számában.) Továbbá azt, hogy: egyszerű, gyakorlati
ember vagyok s így valami magas spekulációt nem vár-
jon tőlem az olvasó! Én már ösztönit elmondhatom,
hogy kiskereskedő vagyok, a nevelés terén; de mint
ilyen szeretném, ha híveink találnának s használnak,
nyereséggel forgathatnák azt a kevés aprópénzt, a
melylyel rendelkezem; melylyel e pályára léptem!
Mégis hát azonban, hogy nem sok nyereséggel mutatható
kajd majd elő; de azazl vizsgálatom magamat, hogy
legalább nem ástam nem rejtettem el, mi nálam le-
tehető; hanem forgattam. Elhittem folytatni fogom az
adás-vevést, t. szerkesztő ur engedelmével e megyei
közlöny által, nyilvánosan. Venni fogok aféle nagy ke-
reskedőktől, mint Ballagi s P. Szathmáry Károly urak.
Adam annak, a kinek kell, ingyen! A jutalmat lelkem
ismeretéről várán egyedül.

Igen! hát a kisdéd-óvókat hasznairól kell szólni
legelőször. Azt hiszem, legjobb lesz, ha egyesenes a
tápasztalunkra, példára utalok. Ugyanis:

Aki szerencsés volt annyira, hogy mint nevelő,
vagy tanító gyakorlatilag foglalkozott gyermekevelés,
tanítással; az az egyén tudni fogja, mily sok okok kö-
vetkezménye volt e keserű mondas; „kit az istenek
gyűlönek, tanítóságra kárthatják!”!

A műveltség osztály gyermekeiről nem szólok;
mert hisz azok, egy gondos anya felügyelete s vezetése
alatt elsajátítják mindazon előismereteket, melyek
segélyével a rendes iskolai tanulás megkezdhető. Ezek-
kel könnyű bűnni s a nevelő-tanító munkája annyira
meg van ily helyt könnyítve, hogy ki sem lehet monda-
ni! kivéve természetesen itt is azon előforduló s
nem ritkán előforduló eseteket, midőn hogy egy mond-
jam: egy elkényeztetett uriska kerül a nevelő kezei
közé. Mert fájdalom! művelt körökben is vannak oly
mamák és apák, kik mint mondani szokás majom sze-
retetők által makacsos, engedetlenül teszik gyerme-
keiket, oly módon, hogy mindent megengednek nekik,
mire azok vágyakoznak, s kimondani, vagy megtenni
bírnak. Ezek azok, kik egész nyilatgsággal szembe
mondják tanítójuknak, hogy: „már most nem tanulok!”
bizony az ilyenek is jobb volna a mulatva-oktatás
iskolájában érni el a 6 év véget, mint a mama szá-
nyai alatt. Ezek azonban csak kivételek s nekem
plane ily drága gyermekekkel-sohasem volt ügyem. Ha
nem a legtöbb művelt házánál, mint már mondtam, ily
előismereteket veszi át a nevelő a növendéket, hogy
ezek segélyével szemlétomást haladhát előre. Megy is
annyira fél év alatt, mint az alsóbb néposztály gyerme-
kével egy egész év. vagy még annyi idő alatt sem!
Ezt már saját tapasztalatom után mondom.

De a falusi gyermek? Oh ez egészen más! Ő a
háznál, hol született hall mosdatlan beszédet, káromló,
trágár szavakat. Az előtt ki a nép-élettel ismerős, nem
újságot mondok, ha állítom, hogy 10 közül S szüle ká-
romló, ledér kifejezésekkel tanítja beszélni kis gyerme-
két; s minden vizsgálatára és érvelésére az ellenkező
nézetű ember ellen az, hogy: ha esze lesz, majd el-
hagyja! Hagyjhatja már akkor, mikor a szemérem-ér-
zetét elvesztette!

Mint hogy minden tíz közül nyolcz ily körben nő,
jártósársai is ilyenek lesznek s igaz az utca porában
is csak rosszat lát, hall, tanul egész addig, míg isko-
lába nem kell mennie. Az az egy két ártatlan gyer-
mek is, amelyik szüleitől jót és szép hallott, a Pesti
társakkal való játszások köztben, elromlik az utfele-
ken; mert az anyának dolga van, nem őrizheti maga,
sem maga mellett nem tarthatja, mert munkájában
akadályra lenne! Így van ez! A sok rossztól aztán,
mint gyermekétől lát és hall, az apa is elszörnyűködik
S hogy akarja leszkottani? Azzal jésztji, hogy: várj
csak, várj! majd iskolába adlak tavasszal s megmond-
om annak a rektorának, milyen rossz fiu vagy! majd
meagut az téged nadragra fitymálni! Így! Szipen elő
van készítve lelke és kedélye az iskolához. Mi termé-
zetesebb aztán, mint hogy az, csaknem kötéllél kell
a szegény gyermeket iskolába vinni! Odajutván: tar-
tozódó lesz: sőt remeg, fél, hogy mikor kell már
meglakolnia elkövetett csintalanságaiért? S ha megla-
kol az is baj; mert apa jóslata teljesült; ha nem la-
kol, az is baj; mert apa nem mondtott, igazat és így
szabad tovább úzni pakkosságait büntetlenül!!! Így
is, ugy is baj; mert ilyen gyermek aztán az iskolát
gondolja javító háznak, börtönnek; egy szóval min-
demek, csak annak nem, a mi nek gondolnia, tartania
kell: tanteremnek!

Na de tegyük fel a kedvező esetet, hogy a ta-

nító tapintatosságának, ügyességének sikerül két-három
hónap múlva elosztani a gyermek előéletét s rím-
képeit; ekkor két, három hónap s haladni kellene.
Igen! de egyik makacs, másik zaboltatlanság paj-
zán, harmadik meg tudja isten mifele ferdességgel van
megáldva; hanem ez így meg 10-20-ig; addig a me-
ny a kezdők száma; nagyobb, népesebb helyeken ma-
gasabb számu. S igen elég e mindenfelől összekerült
gyermekereget csak fegyelmezni, rendre, illedelemre
szoktatni. És mert nem csak ezekkel van a szegény
tanítónak dolga, hanem más osztályokkal is, ekkor
egy esztendő s a tudományban állóknak valamivel
előbb, mint mikor előttek a szülei háztól a gyerme-
kek; akkor pedig azt sem tudták: bü-é, vagy bá!

Sokat tudnék még beszélni; de a példabeszéd
szerint cselekszem: „az okos ember egy szóból is
megérti a dolgot!” Tehát csak azt mondom, mint előbb
kitűztem, hogy e ferdességek s rossz szokásoknak elejét
venni a kisdéd-óvó egylet, másoktól mulatva-tanító
iskola; azért ne ejtsük el a kisdéd-óvó intézetek
ügyét!

Azt a sokszor, sokak által elmondott igazságot
csak megemlítem, hogy: hány gyermek él e földön
az tíz által örökre? hányat tör össze s tesz kövessé,
vagy öl meg a malom? hányat nyel el a Tisza, Duna,
Bodrog, sőt a kertalatti kis vízek, a pocsolcsy is?!

Az ily érveket mondom csak feljuttom az emlékezet-
ben!

De térjünk csak vissza egy kissé oda, hogy ne
ejtsük el a kisdéd-óvó intézetek ügyét!! Miért? Nem
sokat fogok s nem is akarok ez ügyről most sokat
beszélni; csak a figyelmet s érdeklődést szándé-
kozom felé fordítani; de egy pár szót tennem kell
még a fentebbiekhez a miérte felelően; különben sem
mondtam még el azt a keveset sem, a mit mondani
akartam!

Tehát miért ne ejtsük el e tárgyat ugy-e?!
Azért, mert a kisdéd-óvó egylet iskoláiban a gyer-
mek, ha egyebet nem, de megszokja a rendet, fegyel-
met s a rendes iskolában nem kell ezzel elvesztegetni
egy egész évet. Ez az egy év pedig nagyv drága;
ha megmondjuk, hogy 9-10 éves fittur nevez mir, és
egy 3-4 éves iskolás korában, talál ügyet a szülei,
mely által gyermekét elfoia az iskolától. Midőn tehát
a gyermek, hogy ugy mondjam, megszokott s halad-
hatóság-az ismeretek szerzésében, akkor félben kell hagyni
a munkát.

Ha óvodáknak volnának, ott megszoknának a gyer-
mekek 6 éves korukig, mikor a törvényes iskolázás
ideje kezdődik s egyesenes fohgathatnak a dologhoz.
Így mid a tanító munkája meg volna könnyítve; mind
több sikert lehetne felmutatni a növendékekkel. Pe-
dig mind a két feltétel nagyon ólatánjandó! Ez utó
lehetne új nemzedék teremtési s értelmes, nemesen
gondolkodó polgárokat nevelni a társadalomnak; per-
sze, hogy ehhez még a felnőttek iskolázása is kíván-
tandó. Vagyis, ha az iskolázást s tanulást az építéshez
hasonlítjuk, a hasonlatot így lehetne keresztül vinni:
ami az épületnél az alap, az a köztudás ügyének elő-
mulatva-oktatás; s így az épület alap, a földbe rakott
teremtés-alkapnak megfelelően a kisdéd-óvó intézet; a
falzatnak megfelelően a 6-12 éves iskolázás; a tetőzet-
nek pedig az ismételő iskola. A rendben tartott épület
évenkénti javításainak megfelelően a téli felolvasás-
kos, olvasó egyletek működése. Van oly épület az igaz,
melynek alapja, oldala, tetője egy darabból van; kum-
hagában hívják. Szegénység jele; nyomor tanúja. Ilyen
magában a 6-12 éves iskolázás.....

Ez sem egyéb sokak szerint ábrándozásnál jól
tudom. De tudom én azt is, hogy míg ez ábrándok
valósáiba nem lesznek: addig szabadságúrl beszélni is
valamivel több csak az ábrándozásról. Innen van az,
hogy meg a politikai tere is, akik igazán akarják,
hogy a nemzet szabad és független legyen: egész lélek-
kel sürgetik s tehetségek szerűt munkálnak is a
népnevelés ügyének felvirágoztatásán. Ha ezek igazak,
ellenkezőt pedig nem hiszem, hogy állítson valaki,
akkor az óvodák széleskörűsége érdekében felesleges
volna több szót vesztegetni.

Na de ezeket nekem is könnyebb volt elmondani,
bár keserű arány szerzetem e tapasztalati igazságokat
én is csak úgy, mint más; hanem az óvodák felállításá-
nak mikéntjét nehezebb lebeszélni, kivált annak, aki
tudja, hogy nálunk a nevelésügy érdekében csak szó-
ból áll a lelkesedés, ez pedig annyit ér, mint füst
mellett megelégedni. Azonban vizsgálatjón bennünket
azon körülmény, hogy a füstölő szalma is csak lágra
gyni előbb-utóbb. Vajha aztán ami lelkesedésünk tüze
ne lenne szalmatűz!!! Mindig, mindig ezen komor
gondolatok! Hiszen majd csak elhagy már egyszer a
közöny bennünket is?!

Tehát a: hogyan, amiként? Már t. i. miként ad-
junk lendületet a kisdéd-óvó ügyének? Ide-benn a
provincián nem oly könnyen megy az, mint Buda-
Pesten! ott is nehezen mozdul a föld; de nagyobb
erők mozgatták, hát elvégre is csak hamarabb mozdul.
Ott férfiak, nők vesznek a nehéz munkában egy-
mással; de nálunk igen kevés névvel elő lehetne
adni a versenyköt! Egy Nyiregyháza azonban s más
ily egyes megyekbéli városban ismét könnyebb a
munka, mint vidéken, a talvokban. — Buda-Pesten az
alulról kisdéd-óvó egyletet tisztviselőink kezében
már jó kézben van az ügy; így Nyiregyháza is felka-
rolhatja a nő-egylet, óhatandó is, hogy karolja fel.
Így lesz valami belőle.

De megszerzte mi lesz, hogyan lesz? Mikor még,
egy-két tanítót s népnevelési egyletnél többet áll mu-
tathatunk fel!!!

Mit mondjak e sok kérdésre, sok kétfelre? Mit
mondhatnék egyebet, minthogy alakulnak egyleteké
mindnyájan e megyéknek fiai s polgárai! Álljunk össze
rang, kor, hivatalbeli különbség, nélkül, ha óhatjuk,
hogy a haza és nemzet álljon és — ha nem fog is ural-
kodni, mivel ez az igazi szabadsággal éppennyug nem
egyeznek meg, mint a szolgálás, de legalább — szolgál-
gatás s veszszen, enyészék semmivé!

Az így alakulandó s már meglévő egyletek ve-

gyék a kisdédek ügyét is, mint általában az egész is-
kolányt kezdőbe; ez az egy mód van ma, — én legla-
gyabímsat nem tudok, — melyszerent a kor nagy eszméje,
a népnevelés nálunk is bőven kamatozhatik!
Egyesüljünk!

Görömbel Péter

epériskei ref. lelkész

Nyirfalombok.

I.

(Szokatlan hangok. Felfedezés egyesült erővel. A benevolom. Itt is ott is. Abolucio. Légutazom. Vény ellene.)

Miesoda sajtóságsog hangzugyületek és mely fülhár-
tyimát esziklandozza? Oly ismerős és még ismeretlen.
Talan hóhelyek hullanak hiszve a lombesztett fák
kopár ágaira? Ah dehog! hiszen a nap oly kihívólag
kaczerkodik örök mátkájával a földdel, mintha az orosz-
lán-jegy körül országlankod... nagy öröme a czuk-
rázásoknak, vendéglőknek, a budapesti kövágó-hidnak,
a korsolozó egyletnek és a sikárkózás éleirészt-
sávó vad muzsikáinak. Tehát talán a vihar zajong ott
kiünn, el-cselesedve néha s újból néki-neki zudulva?
Aligha, mert akkor csalhatatlan ledobná azt az át-
között nagy „hajbolygót” Bujtosni kommisszony fe-
jéről, ki amott a boltok előtt lépked páva módra...
minden bizonynyal pedig felkapna a légbe ezt a madár
husu, pipászár lábú mossieut, ki oly negédesen né-
zi le köcsöglakajja alól a mellette elhaladókat. Noh hát
ni a kö produkálja ezeket a „fülbelső” hangokat?...
Anyok, edes kedves oldaldobalm! jár már (valaha te
is gyorsabban jöttél, mikor hivatalok) segits kitalálnom,
honnán származik ez a különös dallamu harmonia?...
Mit mondasz?... No ne tréfrélj!... De már mondasz va-
lamit... Igazad van (most az egyszer) angalom! a „nyir-
falombok” a téli évszak dacára a is kiszódlittek s füleit
suttogásuk enyelgésük csiflandozza.

Hanem már most domin e iródiak, kiotta „nyirfa-
lombok” árnyában csimpolyákok, szőljön a Tátra, Mátra,
Fátra nevében felesleges terhe alatt, ha On-e az val-
lóban, vagy csak szellemek bennünk loyális adó-
fizető polgárokat?... Jó jól látom, hogy ön az, az a
bizonyos régi, de kérem, hol volt eddig, hol volt anyi
idő óta?

... Légbu, vízben, tűzben, földben és sok más
egyéb helyeken...

Mi czélob?

... Adatokat gyűjteni a köz jó érdekében.

Bene. Halljuk egymásután.

... Voltunk a „rakomazi” uj eszilagda megbí-
zásából a nap kidudorodásának az északi fényvel le-
hető összefegyedést észlelni. A „napkori” léghajó mérés-
zemekedett a magasba velünk, láttuk alant a földet,
mint nagyzeri művészi mozaikot, a folvamatok,
mint keszény ezüst szalagokat, az embereket mint nyűg-
os hangyabolyt, mint egymást felfaló ázalagokat...
azonban egy gonosz szárfalams miatt, oldalirányú kap-
ván s valósáznleg sérülést szenvedvén első kísérletét
tevő hajónk, szerencsésen lepottyantunk a fekete ten-
tengerbe.

... Voltunk tehát „vízben” is, s talán benne is
maradunk, nem csakély élveztére a falánk: czápkának,
ha két szabolics barátunk, jöve a melhádi tudós gyű-
lésről, s utazva Sztambulba, fel nem vétet bennünk
gözösükre. Azonban tengerlázom miatt ki sem száll-
hatván a hajóból, éger bocsinát! ha karcsu minarete-
ket, ülvött derviseket, gazdálant ebek, tüdnerszép olai-
liszket, szóval az „ezeregy éj” városáról semmit nem
részleltünk.

... Voltunk azután a pesti laputaljonosok strike-
ján, midőn lapjuk előfizetési árának felemelését há-
tározták el; pedig az érdemes publikum épen ellenke-
zőt várt, meg halott a lapbélyeg nem léte s a hirdeté-
si rovatok óriási bevételje alapján elvívhatlan jöve-
n. Csoda-e ha e szellemi strike miatt, ugyan erősen
„tűzbe” jöttünk?

... Voltunk a budgettrítákon az országházban,
figyelmeltünk a szarvas okoskodásokra, melyek igazolni
érőködték, hogy létkészerttő nem egy, hanem ha akor-
om öt, ha akorom hét, és hozzá még nehány „quota.”
Tanulmányoztuk egyttal a nemzetgazdaságot Smith
Ádám, Blauqui és Liszt Frigyes műveiből; de bennök a
mi „permanens” és ön magukat némely községekben
megőserítőző adóhájtólá sehol, de sehol nem
találtunk paragrafuszt. Itt is amott is „földbe” estünk.

... Voltunk ezek alatt és közben, sőt: más he-
lyeken is. Voltunk a megyei bizottsági tagok választá-
sán több községekben, s népünk egészséges észjárásáról
teljesen meggyőződöttünk. Voltunk Pesten, megnézni a
„két fejű csalányt” s mai napig is csodálkozunk,
miként lehet egyik embernek „két” feje, holott másika-
nak (böh soknak) „egy” siner. Voltunk tanulmányozni a
vasútépítést az országmozgódásra jutottunk, hogy
nálunk nem a legrovidebb vonal a legegyszerűbb és
hogy a „család” — nem pedig, mint eddig hittük „a
háza minden előtt” Voltunk a nyiregyházi követválasz-
tásán. A választás folyama alatt rabvallott, gége kar-
molt ecetes lórével traktált vendéglő emberbarátunk;
bizony nagyon rossz volt... de midon más nap este az
az égrendítő örömiadás megzúdlott a főtérben, még a
fentisztelt pogány ital is éginektárkét zárt ajkaink-
nak. Tisztelet Nyiregyháznak és a nyiregyházi „egri”
nőeknek. Voltunk kolérában is, házi orvosunk a szilv-
vörömet ajánlotta gyógyszerül; másik orvos jó bort; a
harmadik friss vizet. Nem tudva előzáróján, melyik lenne
csészérűbe: egyiket sem használtuk. Hanem olvasván
valami, a szolgabírák útján szétmenesztett utasításbar,
a torna hatásos gyógyerejét e betegség ellen, elgondol-
tuk: ha a torna magában is jó, füstölt kolbászsal bi-
zonyosan még jobb, ergo Sára asszony süsse, főzze, te
pedig patiens vágd, egyed... ugy lön és szerencsésen
meggyógyultunk.

... Számoljunk-e még tovább hollétünkrol?

Elég... fel van mentve...

— — — — —

Huh! minő léghuzam ez... Zárjátok be az ablak-táblákat... Br! mintha a láz kezdene győzni... Orvosért szaporán!

... A század uralkodó eszméi előtt nem lehet többé légmentesen elzárkózni, és a ki a kor szellemének vakmerőn ellenszegül, számára, mint a régi himnusz hangzika:

"Nincs orvosság halál ellen
Patikában vagy más helyen..."

- z - y.

ÜJDONSÁGOK.

(Sz.) Nyiregyháza város képviselői testülete mult hó 27-én tartá első közgyűlést az új városház nagy tanácstermében. A terem habár nem mindenben felel is meg egy nyilvános tanácskozóhelyiség igényeinek, mindenesetre meglepően impozans, fényes és csinos. Az e tanácskozás részleteit hely szűke miatt jelen számunkban nem közölhetvén csupán a tárgyszorozatra szorítok. A tanácskozás tárgyai voltak: 1. A tégla- és cseréprög tárgyában kiküldött bizottság jelentése; 2. A helybeli evang. egyház kérelme, a semnáriumi földek haszonélvezetének, még egy évre leendő meghosszabbítása iránt; 3. Vad András bejelentett indítványa, a regaléhoz eszaltva volt földek eladása tárgyában; 4. Domján Sámuel indítványa, a szegénygyűjtemény rendezése iránt; 5. Király József és társainak kérése, a 5-dik szakaszból örökös földek árkaiknak kisajátítása iránt; 6. Morauszy György és társainak kérése, a káliai földek uzoratózása iránt; 7. Márffy Mihály kérénye kocsma betel t iránt; 8. Bauch Arnold szabályozási kérénye. Ezek közül tárgyalás alá nem vétettek, az illető indítványozók visszavonása következtében: a 3-ik és 4-ik tételszám alattiak. Soron kívül a következő sürgős tárgyak terjesztettek elő még: 1. A nagyvárdi kapuzás-szerzet azon kívánásiga, melyszerint a városnál levő 13,000 forint tőkéje után évenként né 6%-nyi, hanem 7%-nyi fizetessék. 2. A helybeli ref. egyház kérelme a Vadási-féle házakk. a város állt imahelyül adott malomtérről megcserélése tárgyában; 3. Bodnár Pál kérénye kutja iránt. A tanácskozás részleteit és eredményét lapunk jövő számában közöljünk.

— Lapunk mai számának tartalma, mint olvasóink is láthatják, oly tartalomban és változatos, aminő még eddig csak nagyrítka volt. Tulajdonítható az részint azon érdeklődésnek, mely a megye különböző részien napokint mind nagyobb-nagyobb terjedelműt nyer; részint annak hogy a mai számban 3 dolgozó társult van közlemény, mely közlemények mindgyike megállja helyét. Reméljük hogy a szellemi támogatással és gyarapodással, az anyagi részvét, a pártolás is lépést fog tartani.

(T-y) A megyénkben elterjedt hamisbankók történetéhez több érdekes adattal rendelkezünk. Hely szűke miatt azonban csak annyit említtünk meg, hogy Sebestény Lajos hajdu-nánási kir. járásbíró ir. felsőbb parancs folytán, mult hó 16-án Polgár városában megjelenvén, két gyanús egyént, kik közül az egyik 3, a másik 6 darab hamis bankjegyet kapott a nagyvárdi hamisított bankdőlő bizományképen, azonnal sikerült elcsipni, akik a vizsgálatalát mindent beavallottak. A két forgató elfogatásuál, mint levelezők írja, a kir. járásbíró ir. mellett, Kralovanszky Frigyes megyei csendbiztos igen nagy tevékenységet fejtett ki. A tettesek rögtön Nánásra kísértettek.

(T-y) Polgár mezővárosában, a községi tisztviselők folyó évi februárhó 19-én a választottak meg a választásra jogosult 20 választott, 20 virilis képviselői tag által. A választás eredménye a következő: főbíróul Bohay László, törvénybíróul Tóth István, városgazdálkodó Póstyáni Márton, elcsatánoskodó Illés János, második táncsnokul Markstein Berta, harmadik táncsnokul Molnár István, pénztárnokul Zathureczky Károly, közgyűjteményeké Leka András, születésuál Burszt Adolff választottak meg. A főjegyző Thury György az 1871-évi XVIII. t. cz. 70. §-a szerent nem jöven választás alá, e minőségben továbbra is megmaradt.

(K-y) Szent-Mihály mezővárosában, a magyar kir. belügyminiszterium egy önálló személyes jogu gyógyszer-katell felállítását engedélyezvén, — mint halljuk ez állomásra, a boldog emlékezteti Lőkács Dénes volt 1848-i honvéd tüzérezredes fia, Lukács Ferencz okleveles gyógyszerész is pályázott. Lőkács Ferencz, mint tudjuk, tanulmányait kitünő sikerrel végezte. Reméljük, hogy a n. t. megyei bizottmány, mint ez állomás betöltésére jogosított testület, nem fogja e delomás ifju érdemét méltánylás nélkül hagyni s jeles képzettség mellett, tekintettel leend azon ajánlatára is, mely szerent megválasztásása esetében, szentmihályi igazolt betegnekek az orvosi szereket 20% leengedéssel fogja kiszolgáltatni, s ezenkívül ugyancsak a szentmihályi szegényintéztár javára 100 forintot adományozandó.

× Hvezda Gusztáv helybeli köz és váltó ügyvéd, a napokban váltott jegyet Ujhelyi Berta kisasszonnyal. Koszoruzta meg, ez önzetlen tiszta szerelmen alapult frigyét, a boldogság istenője!

† Halálózás. A bűjt egy nem mindennapi halálesettel köszöntött be városunkba. Egy mindenki által tisztelt szeretett munkás férfit költözött ki Nyiregyháza város falai közül a diesuöltek hazájába. E férfit Szolnoki Jármy Menyhért, aki városunk és megyénk élen csaknem félszázad át küzdött és fáradozott a közügyek körül. A sokat szenvedett teljes mult hó 26-dikán hagyta el a már csaknem teljesen összeroncsolt porhályvét. Február 27-én tétettet le a közös anyra, — a föld pihentető kebelébe roppant nagy közönség részvéte mellett. Koporsója fölött Lukács Odón helybeli hely. hitv. lelkész tartott kenetjeljes beszédet. Legyen emlékezte áldott a föld felett s álma csendes a föld alatt!

△ A mult héten tartott káliai vásár, mint onnan írják, igen élénk és népes volt. Leginkább a szarvasmarhára történtek alkudások.

(Br—F) Batiszt-bál Baktán. Vay István és rechy Pál urak, mint értesítők írja, folyó martiushó 12-ikén jótékony czélú táncszertélyt rendeznek, mely hírszerent Szabolcsmegyében a legnevezetesebb lesz. A rendezőség kimondá, hogy a hölgyvilág eszik batistrubában jelenhet meg; inét a neve is "batisztbál" leend. A meghívók már szét is küldettek. Üdvözöljük a derék rendezőséget. Valóban ideje, hogy a hölgyek hátat fordítsanak ama teltetetlen szörnynek, — a divat és fényűzésnek, mely már annyi családi boldogságot és jóléletet tett tönkre!

× Kenecse és Kótaj közt, mint egyik levelezők írja, a postakocsról egy 1300 forinttal bélelt levél elveszett. Többet e dolgról nyilvánosságra hozni, ezuttal tartózkodunk.

(Sz—K) Helyreigazítás. Lapunk 7-edik számának "Üjdonságok" rovatában a vencesellői szeszgyártatlan szétboronására vonatkozó hírlinket, illetékes helyről vett tudomás nyonán, odaigazítottuk, miszerent szeszgyártatlan szétboronálás történt ugyan; de nem Vencesellón, hanem Kóin Mózes balsai szeszgyárában. Kérjük e tévedést levelezők hibáulól felróni.

(Sz—y) Vencesellőről újabb szerencsétlenségéről értesítenek benünket. Gróf Desseffy Kálmán udvarán az irodában ugyanis, folyó évi februárhó 20-ikán gondatlanságból tűz ütven ki, a tétó egészen leégett; az irodában azonban legkisebb kár sem történt. Kíváncsiak vagyunk, ha nem kell-e ez üjdonságunkat is visszavonni. Ez esetben levelezőket azzal büntetjük meg, hogy megvonjuk tőle a tiszteletjéit. Reméljük, hogy olvasóink ez eljárássunkal meglesznek elégedve.

A KÖZÖNSÉG ROVATA.

Köszönet és kérelem.

Amidőn a "Kis-Várdai tiszolt egylet" mindazon mélyen tisztelt hölgyeknek, akik a f. évi januárhó 26-án tartott egyteli bál alkalmára kisorsolando tárgyakat küldeni szivesek voltak, a nyilvánosság terén köszönetet mondani kötelegességek ismeri; egyszersmind tisztelettel felkéri mindazokat, akik a bál alkalmával eszközölt tombola játékon nyertek, miszerent nyere-ménytárgyaikat f. évi martiushó 15-ig, a sorsjegyet előmutatása mellett, annál bizonyosabban sziveskedjenek kiváltani, mivel ellenesetben azok az egytel tulajdonai maradnak.

Kelt Kis-Vándán, 1873 febr. 27.

Goles Lázár m. k. egyteli jegyző.

Nyilvános köszönet.

Kötelességünk ismerjük a tisztelt közönségnek hálás köszönetet nyilvánítani, azon kegyes részvétért, melyet báljaink iránt tanusított, s mely felmentett minket azon aggodalom alól, mint bennünk a tanzelő közönség által Carneval herceg iránt ezidén tanusított általános közönyt keltett. Az általános panasz mellett, mi szerencsésnek mondhatjuk magunkat; mert báljaink igen szepek s a kedélye a lehető legderliblettek voltak. Bátran elmondhatjuk, hogy a szép közönség teljesen élvezte azt, mit a nöegyleti bálkóltól várni szokott. Ha sokat nem is, de valamit sikerült megtagkaríthatnunk báljaink jóvedelméből, melyhez hozzá vette a közönség által élvezett szép és kedélyes mulatságot, nagyon megfelelték ezidőszerenti várakozásainknak. A mi pedig nöegyletünk és az árvaintézet iránt táplált rokonszenven illeti, ezt eléggé bizonyított, az alább jegyzett számos felülizetések, miért különösen fogadják a kegyes adományozók hálás köszönetünket.

Fogadják továbbá szívélyes köszönetünket azon tisztelt hölgyek is, akik kitartó türelemmel teljesíték a casimrői tiszteit, különösen pedig, azon nyíjas előzékenységért, melylyel a közönség minden tagját fogadni szivesek voltak, mely körülmény már magában is föllemegett a kebleket, és önkényes adományozásra éhresztet azokat. Ezek voltak nevszerent: Sütő Józsefné Illincz Gyuláné, Csengery Sámuelné, Hudák Györgyné, Kubassy Arthurné és Polyak Alajosné.

Fogadják még legszívebbes köszönetünket, a megbízásait és kötelességüket híven teljesített következő urak is: jelesen Kralovanszky Mór bálapa, Eöry Elek, Kubassy Gusztáv, Szunyogh Bertalan, Majerszky Béla. Jakly haduagy és Horovicz Jakab urak, mint tánczrendezők.

Köszönetünk sorozatát tartozunk még folytatni, az igen tisztelt kaszinói testület részére is, melynek több tagja megemlékezésű árvalázukról, annak egy teke játzsma által, 18 frtot jutattott. Köszönetünkkel egyidejűleg, engedje a tisztelt Kaszinó-egyesület azon kérésünket is kifejezhetni, melyszerent jövőre névze is kögyeskednének a jót és szépet a mulatsággal egyesíteni és felkarolni.

A helybeli tek. járásbírósg is fogadja benső hála-ink elismerését, azon 2 frt adományért, amit igazgatószolgálatának jogköréből betyoló, s jótékony czélok segélyezésére fordított összgeből, árvalázunk támogatására juttatni szives volt; mely adomány becset föleg abban látjuk, hogy a nagyra becsült bíró hatóságok, megemlékezve czélunk fontosságáról, remélünk engedik, hogy azt ily adományokban ezután gyakrabban fogják részletetni.

Felülizettek: Kovács László 3 frt, Szunyogh B. 1., Horovitz Jakab 2., Eöry Elek 2., Nyiry János 3., Siechermann M. (Kótaj) 3., Kornstein Ignác 1., Simon Endre 3., Bodnár István 6., Hauffel Lajos 1., Bleur Lajos (Ubrány) 6., Dr. Heumann Ignác 5., Heumann Sándor 6., Csapaky Jenő 4., Andrejovics János 1., Schack Mór 2., Dr. Grünbaum Leo 2., Draskóczy Sámuelné 2., Elek Emil 10., Glück Dávid 3., Pick Adolf 1., Kovács Gerő 1., Czukor József 2., Rózsakerty József 1 db. arany, Palanszky Sámuelné 3 frt, Elekzy Antal 2., Hvezda G. 1., Bodnár János, 1. Nagy Adolf 3., Slawik öngagy 6., Gorove Adolf 6., Hosig 6., Mandel Lipót 16., Furmann P. 1., Weinberger B. 3., Somogyi Gyula 1., Illincz Gyula

3. Szathmáry testvérek (Debreczenből) 3., Hegedűs Pál (Kis-Várda) 1., Nádaszy József 1., Maurer Károly 4., Krasznay Gábor 2., Groak Zsigmond 5., Flegman Miksa 1 dr. arany, Huray Mihály 1., Lauka József 1., Quirinyi mérnök 3., Juhász Kálmán 2 frt.

A helybeli nöegylet elnöksége és a volt bálbizottság.

KÖZGAZDASÁGI ROAT.

Üzleti értesítés.

A nyiregyházi terménycarnoknál mart. hó 1-jén bejegyzett terményárak.

Piaczi ár	Kereskedési ár 100 köböltekészre
Rozs 60-00 fontos	4.00-4.10
78-80	0.00-0.00
79-80	4.18-4.20
Buza	vámmázsa szer. 5.17-4.20
Árpa	2.50-2.70
Zab	1.40-1.45
Fengeri	3.30-3.40
Kéles	2.80-2.85
Bab, tiszta fehér	3.80-3.85
Káposztarepeze	0.00-0.00
Lenmag	5.00-5.12
Gomborha	0.00-0.00
Földmag	0.00-0.00
Mak	0.00-0.00
Napraforgóolaj	21.00-22.00
Szesz 30 foku magy. itezo	22

Szerkesztői levéltáska.

Annak a régi poétának: igen szivesen, csak tessék mielőbb röpteni öket.

Dr. Sz. A. urak T. Lőkán. A dolog könyves természeténél fogva, magán levélben akartunk felvilágosítást adni; minthogy azonban ebben bokros teendőnk gátolt; kénytelenek vagyunk a levéltáska szűk bejáratát venni igénybe s egyszerűen tudatni, hogy a kérdéses veini iróat eskias a bíróság jogos felhívására közölhetjük. Egyébaránt fogadja szives üdvözlöketünk.

Dr. Br—F—P Bakta. Az egyik bál értesítés, tárgyalhalmaz miatt, ezuttal kimaradt. Szives elnézésére számolunk. A jövő bál értesítés közlésekor mindenbizonynyal helyrehozok e közlőben is beszámítást alá nem jöhető hibánkat.

Felölös szerkesztő: K. Kmety István.

HIRDETÉSEK.

Haszonbéri hirdetmény.

Nagy-Kálló város határában, Patkó András birtokából 100 hold szántó és kaszáló terület több évre haszonbérbe adható. A feltételek iránt nálam (Czukor József ügyvéd ir lakásán) értesítés nyerhető. Nyiregyházán 1873. febr. 28.

(4—1)

Patkó Tamás.

Eladó ház.

(3—1)

A selyemutezében 864. szám alatt fekvő ház szabadkézből eladó. Tudakozódhatni ugyanott

Tóth Lajosnál.

Eladó kocsii.

(3—1)

A Vencesellői uradalomhoz tartozó Rózsás pusztán, egy pirosra festett banáti kocsis, ruganyos üléssekkel és egy igen könnyű hibátlan, zöldre festett szán jutányos áron öv. Liptay József urnónél megvásárolható.

220. ehn.
1873.

Hirdetmény.

A nyiregyházi kir. törvénysek területéhez tartozó kis-várdai kir. járásbírósignál, egy irnoki állomás megüresedvén, a pályázni kívánók felhivatnak, hogy szabályszerűleg felszerelendő kérényceket f. é. márcziushó 30-ig a nyiregyházi kir. tsvészi elnökséghez nyujtsák be.

Kelt Nyiregyházán, febr. 27-én, 1873.

Lauka József
kir. törvszéki elnök.

Maurer Gusztáv

eperjesi kőfaragó ajánlja magát minden ezen területbe vágó munkák elvállalására s gyors elkészítésére: u. m. sirköveket, márvány, trahit, vagy homokkőből; figyelmébe ajánlja a n. é. közönségnek kitűnő járda és folyósó lemez köveit, kőb-, quader-, és közsőrüköveit; valamint minden nagyságban ajtó és kapu felvezek szükséges kőszilopot

(0—2)

Hirdetmény.

A nyiregyházi ipar- és kereskedelmi-bank évi rendes közgyűlését folyó 1873-ik évi márcziushó 19-én reggeli 10 órakor Nyiregyházán az új városház nagytermében fogja megtartani, mire az illető részvényesek azon kijelentés mellett hivatnak meg, miszerint a velök előző alapszabályi módosítás értelmében, ha jogaikkal a közgyűlésen élni ohajtanak a közgyűlés megtartása előtt legalább 14 nappal részvényeiket a banknál tegyék le.

T á r g y a k :

1. Elnöki jelentés a múlt évi közgyűlésen módosított alapszabályok helybenhagyásáról,
2. A lefolyt üzleti évről kimutatás és mérleg;
3. A részvények utáni osztalékok meghatározása;
4. A számvizsgáló bizottság megválasztása;
5. Az alapszabályok 27. §-a értelmében bejelentett indítványok tárgyalása;
6. Az elnök és alelnök megválasztása;
7. Sorsolás útján kilépendő két igazgató megválasztása;
8. Nyolcz választmányi tag megválasztása;
9. Három részvényesnek a jegyzőkönyv hitelesítésével megbízása.

Az igazgatóság.

Áru- s egyéb szállítmányok vasutoni szállítása.

Van szerencsém a t. cz. közönség becses tudomására juttatni s szíves figyelmébe kérem, hogy alulírott a vaspályán mindennemű tárgy elszállítását, a legkisebb díjszámítás mellett, elvállalja s mindkét vonalon eszközözi.

Ha az illető szállító urak, tekintetbe veszik, mennyi időt vesz igénybe, ha ily tárgyak feladását cselédjükre bízzák, s mily sok kár történhetik részint a figyelmesség, részint az ügytelenség miatt; ha továbbá meggondolják mennyire el vannak foglalva sokszor a vasuti hivatalnok urak: saját kényelmük és a szállítandó tárgy biztos, tapintatos és pontos kezelése érdekében, reménylen nem fogják sajnálni azon csekély gondozási díjt, melyet ily esetekben felszámítanak.

Mielőbbi és minél számosabb szíves megbízásokra számítva maradtam Kis-Várdán. 8—2

Február 22. 1873.

Friedenstein Simon.

Eladó ház.

A nagy debreczeni utcában 1004 sz. a levő özv. Juhász Dánielné és gyermekei tulajdonoz tartozó ház f. év martius 12. esetleg 19. vagy 26. napjának d. e. 10 órakor a városúháznál tartandó önkéntes árverés útján elfogadtni. Feltételek Juhász Lajos kereskedésében megtekinthetők.

Nyiregyházán, 1873. februárhó.

a tulajdonosok.

Bérbe kiadó

Rózsa utcán az alsó kapitányházzal szemben, két lakosztály. Egyik az emeleten 3 szoba konyha, előszoba és földszinti kamarával, A másik földszint 3—4 szobával, konyhával és kamarával. Egyik lakáshoz pince és istálló is adható.

Bővebb értesítést nyerhetni May Adolf urnál. (4—2)

Hirdetmény.

Rakamazai határban mintegy 86 hold egy nevezett „Tilalmas szegleti cserjes,” legelő nyári használatra vagysis folyó év nov. 1-jén bérbe kiadandó.

Értekezhetni nálam

T.-Lőkön 1873.

Reichman József.

(2—1) Kitűnő Kocs-köszén.

Uj találmány. N. Várud tájékról, Magyarhonban eddig ismeretlen kőta kőszódőbéli faj szagában, tisztán égetve csak 5 szazalék hamut és piszkot hagy; filanari sok kevesebb kell belőle mint sok más kőszénnek; — kovácsok lakatosoknak különösen alkalmas.

Kapható alulírtul kisinyben, nagyban. Ára mázanként a darabossa 1 frt 10 kr., az apró 90 kr. Nagyobb mennyiségben megrendelésnél ártengedés s lehetőleg 3 havi fizetési határidő engedtetik.

Bátorodom a szeszgyár és gőzmalom tulajdonosoknak belőle próbat ajánlani, s becses megrendeléseket kikérni Kelt Nyiregyházán, febr. 26. 1873.

Takács Géza.

Lakásom Selyem-utca 850. szám.

Bérbeadás.

Pusztasz.-Margitán, a tiszapolgári határban mintegy 2000 hold 12000 ölével jó minőségű egészséges birka-legelőnek való gyepföld, akár egészben, akár kisebb részletekben, három vagy hat évre bármely napon bérbe kiadandó.

A bérlet felől értekezni lehet Pusztasz.-Margitán a jószágigazgatóságnál; utolsó posta Tiszapolgár. (3—3)

823.

K.

Árlejtési hirdetmény.

A Nagy-Kállóban létesítendő Szabolesmegyey nyilvános közkörház felépítése, illetőleg a meglevő épületek átformálása tárgyában, melyeknek összes költségei 19994 frtban előányozvák, — f. évi márcziushó 31-én d. e. 9 órakor N.-Kállóban a megyeház kis termében árlejtési tárgyalás fog tartatni, melyre a vállalkozni kívánók 2000 frt bánatpénzzel ellátva azon észrevétellel hivatnak meg, miszerint a feltételek, terv és költségvetés az iktató hivatalban megtekinthetők.

Meghatározott árt tartalmazó 50 kros bélyeggel s a fent számlajeltett bánatpénz vagy ennek letételét igazoló házi pénztári elismeréssel ellátott zárt ajánlatok, a fent kített óráig ugyancsak az iktató hivatalban elfogadtnak.

N.-Kálló, 1873. februárhó 20-án.

(3—1)

Alispán helyett
Korányi Miklós
főjegyző

824.

K.

Árlejtési hirdetmény.

A tokaj-kolozsvári országot Nyiregyháza Nagy-Kálló közötti vonalának 1250 folyó öl hosszú V. szakasza kiépítése tárgyában, melynek költségei 45077 frt 717/18 krosban előányozvák, folyó évi mártius hó 31-én d. e. 11 órakor N.-Kállóban a megyeház kis termében árlejtési tárgyalás fog tartatni, melyre a vállalkozni kívánók 1000 frt bánatpénzzel ellátva azon észrevétellel hivatnak meg, miszerint a feltételek, terv és költségvetés az iktató hivatalban megtekinthetők.

Meghatározott árt tartalmazó 50 kros bélyeggel s a fent számlajeltett bánatpénz, vagy ennek letételét igazoló házi pénztári elismeréssel ellátott zárt ajánlatok a fent kített óráig ugyancsak az iktató hivatalban elfogadtnak. Nagy-Kálló 1873. februárhó 20-án.

(3—1)

Alispán helyett
Korányi Miklós
főjegyző.

Hirdetmény.

Nyir-Bogdányban szeszgyárnak alkalmas zsindejjel fedett, egy két 10—10 öles melléképületekkel, kutakkal ellátott 11 hold területű udvartelek több évekre bérbe kiadó. — Vasuti állomás felőrá járás, — a klompér, gabona, árpa termelés bőségesen fedezni fogja a szeszgyártást.

A feltételek iránt Ny.-Bogdányban értekezhetni alulirt tulajdonossal.

Kelt Bogdány, febr. 22. 1873.

(10—1)

Székely Benedek.

Két csinosan butorozott szoba,

Konyha-és eselédszobával az „Értúzában“ 214 szám alatt akár havonként, akár egész évre, mindenórán bérbevehető. (3—2) Értekezhetni a városi szállásmesternél.

Üzlet- és lakváltoztatás.

Alulírott tisztelettel tudatja a nagyérdemű közönséggel, hogy lakását és üzletét Blahunka ur házába tette át. Mit midőn a t. cz. közönség tudomására juttatni szerencsés, egyszersmind ajánlja magát

mindenféle elegáns férfi öltönyök elkészítésére,

a leggyorsabb és pontosabb kiszolgáltatásról előre is biztosítván minden tisztelt megrendelőt.

Katonai tiszt ruhák

elkészítésére szintén készséggel ajánlkozik. Nemkülönbön gyermekruhák készítésére is vállalkozik.

Tudatom egyuttal az illető fogyasztó közönséggel, hogy új lakásomon mindenféle finom bor, sör, szilvorum, égett bor és törköpálinka, a legjutányosabb árak mellett kapható; valamint hidegétkek is szolgáltatnak ki.

Nyiregyháza, mártiushóban, 1873.

Róth Dániel

szabó.

(3—1)